

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:

Pe un an 40 coroane. — Pe șase luni 20 coroane. — Pe trei luni 10 coroane.
Ziarul apare Marția, Joia și Sâmbăta

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», Strada Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

== Prețul inserțiunilor, după învoeală ==

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Insemnări

La cumpăna vremii

Investmântat de aureola fericirii cerești coboară truditul an adâncurile veșniciei. E împăcat și mulțumit peste măsură că Stăpânul lumilor i-a hărăzit să îngroape el sila nedreptății fărădelegea, minciuna și celelalte fapte ale iadului. Și e bucuros minune, că poate trimite urmaș cu mult mai senin, mai bun, mai bogat, mai înțelept, mai drept, care din belșugul de împărțit al lumilor visate va răsplăti cu mână largă toate chinurile durerii, ale nedreptății, ale robiei sufletești și trupești.

Să ne închinăm cucernici în fața bătrânului, care în clipele de agonie a știut să ne binecuvînteze atât de părințește neamul întreg, limpezindu-ne vederea împăiangenită de puterea beznei cu razele binefăcătoare ale dreptății și libertății.

Dar din «tăcerea adâncilor veșniciei» ne mai trimite un tainic glas de vitejesc îndemn, de înțeleaptă îmbărbătare. Nu-l auziți? Nu-l pricepeți? Străbate prin sânge în firea noastră întreagă. Doar în el vibrează graiul celor ce au plătit cu viața lor vama cea mare a libertății ginților, a binelui de obște, se mlădie îndemnul tainic al fraților și strămoșilor noștri, a jertfelor cu bună mireasmă:

— Cu trupurile noastre am îndreptat și netezit căile Domnului, ale mării neamului. Din sângele inimii noastre vărsat pe toate câmpiile au răsărit flori cu dulce farmec, cari împodobesc drumul dreptății în lume. «Sudorile agoniei de sânge» s'au strâns și împletit în vajnice valuri, cari au rupt zăgăzurile, stavilele meșteșugite și viclene dintre frați. Lacrămile mamelor, soțiilor, surorilor și orfanilor noștri au spălat, curățit și tămăduit întregul trup al neamului, așa, că astăzi e întregit, sănătos, curat și neprihănit asemenea pruncului născut în ieslea mireasmelor de tân.

Acum când Domnul Puterilor ni-a fost atât de milostiv, când zorile vrăjite de jertfa sa ni se arată atât de puternice pentru a lăsa cu desăvârșire întunerecul care ni a robii sufletul veacuri dearându-l, să nu uităm că ele aducând ziua aduc și marea și sfânta datorie a muncii, a muncii sincere și înțelepte, a muncii adevărate și neîntrerupte. Da, se face ziuă și munca cea mare cere să i se facă începutul. Doar ea e singura atribuție care leagă pe om de «faptul lumii» de Dumnezeu. Ea e rugăciunea cea mai sfântă și putere nebiruită. Prin ea vă apropiați de Dumnezeu căci își are «creștetul în cer». Munca curăță păcatele lumii, ale trecutului, ucide pizma și ura, și în-

frățește și pe cei învrăjbiți. Numai muncind sincer și cu toată râvna sufletului veți putea ridica ochii din țărână să priviți fără teamă la strămoșii voștri în «veșnicia Domnului, la ceata sfântă de nemuritori, strajă cerească» a împărăției românești.

Munca săvârșită cu credință vă va feri de fapte neîngăduite, de nebleznicia vrerilor și poftelor rele, de strâmbătatea gândului și vă va călăuzi pe drumul dreptății și a dragostei de frate, îndemnându-vă cu povești negrăite, la împlinirea poruncilor firi și ale lui Dumnezeu. Căci să știți — o simțiți și vedeți azi înfăptuindu-se — că există o sfântă dreptate și aici pe pământ ca și dincolo de moarte. Orice faptă, orice vorbă, orice voință și orice gând, călătorească orișicât spațiu și timp, se întoarce hotărât și cu siguranță la obârșie. Și vai de cel ce n'a săvârșit faptele dreptății și ale dragostii! Se va înabuși sub povara neleguirilor sale.

Dreptăcea fiți însuflețiți apostoli ai muncii creatoare și vă feriți de faptele ce și au rădăcina în slăbiciunea inimii. Feriți-vă de păcate și de greșeli, mai ales în răsăritul vieții libere, căci ele se răsbună amar!

Fiți adevărați slujitori ai dreptății și fiii vrednici ai luminei!

Muncă, dreptate, lumină, sfântă treime izbăvitoare! Tie să se închine în anul ce vine și în vecii vecilor fiii României mari!

Un dorobanț.

Felul de a munci

Cea dintâi și cea mai importantă reformă după război este organizarea muncii.

Despre acest subiect citim într-o publicațiune nouă, — apărută în Iași sub numirea de *Renașterea Română*, revistă lunară, primită acum, — un articol scris de dl Dr. G. D. Creangă, ale cărui expuneri merită să le cunoaștem și noi cel puțin în reasumat.

Condiția neapărată pentru regenerarea noastră, — scrie dl Creangă, — și pentru desvoltarea noastră înăuntru și afară este: munca.

În patru puncte se semnalează, în amintitul articol, felul de a munci:

1. Muncă la mic și la mare, la tineri și bătrâni, muncă în școală și biserică, muncă în agricultură, în comerț și industrie, muncă în birourile statului, ca și în birourile particulare, muncă în cabinetul bărbatului politic, ca și al omului de știință, muncă în palatul bogatului, ca și în coliba săracului.

Fost'am noi un popor muncitor?

Cu hotărâre răspundem: Nu!

N'avem decât să ne aruncăm privirea la marele număr de funcționari publici cari în ultimii doi ani înainte de război n'aveau serviciul decât dimineața dela 8—1, ceea ce de fapt înseamnă 9—12 jum., deci 3 jumătate ore pe zi! Și atunci pun întrebarea este oare admisibil ca funcționarii publici cari trebuie să dea exemplu în muncă celorlalte clase de populațiune, tocmai pentru că sânt în capul statului, să lucreze numai 3 ore și jum. pe zi? Nu ne arată aceasta în mod destul de lămurit că jumătate din ei sânt inutili, și că prin urmare din cele 200 milioane lei cât li se plătesc anual lefuri, s'ar putea face o economie de 100 milioane în fiecare an?

Cum putem pretinde ca o țară să meargă înainte, unde funcționarii publici din 24 ore abia muncesc 3 și jum. — 4 ore pe zi?

Că sânt și excepțiuni este sigur, dar nu excepțiunile fac progresul unei țări!

Pe de altă parte avem 6 milioane de țărani reprezentând 82% din populația țării, cari de bine de rău muncesc în cursul verii și primăverii, dar cari la rândul lenevesc și ei complet cel puțin 5 luni pe an din cauza că nu li s'a dat până acum putința și ocaziunea a-și întrebuița munca în timpul ernoii în industrie, meserii, etc. Dacă socotim numai un milion țărani cari ar trebui și ar avea ocaziune să lucreze în cele 5 luni în ateliere, meserii, la frânghii, saci, mușamale etc. plătindu-i cu 1'50 lei pe zi, — și ar rezulta numai pentru ei un câștig în plus anual de 230 milioane — adecă mai mult decât toate economiile celor 6 milioane țărani depuse la Băncile Populare în ultimii 15 ani, deosebit de alte 300—500 milioane anual cu care are crește valoarea în plus a producțiunii țării.

Și atunci întreb: cum vrem să mergem înainte, dacă nu muncim, și cine mai rămâne să muncească dacă sus nu se muncește, jos nu se muncește, iar la mijloc se lenevește?

2. Dar dacă prima condițiune este să se muncească mult, iar nu să se lenevească tot așa de important este să se muncească bine, și atunci în mod firesc venim la a doua condițiune importantă: la specializarea muncii, sau cum zic englezii «fiecare la locul lui».

În țările civilizate acest principiu de diviziune sau specialitatea muncii a devenit o axiomă, pe când la noi a fost ignorat în modul cel mai grav.

A fi specialist într'o meserie sau funcțiune mare sau mică, însemnează a fi om

priceput, și când ești priceput lucrezi repede și bine și cu rezultate bune, când nu, orice muncă e sterpă.

Pe principiul «specializării muncii», se bazează cea mai desăvârșită organizare, pe care o vedem la Englezi, Francezi, Germani și cari în acest război au dat rezultate atât de miraculoase, pe când în țările unde acest principiu este ignorat, unde literații sunt negustori, unde profesorii, medicii, farmaciștii etc., fac administrație, unde inginerii, meseriașii, agronomii, etc., sânt funcționari în birouri, unde în schimb comerciantului și industriașului îi lipsește orice pregătire serioasă și unde advocații fac de toate și atâtea alte nepotriviri, pe cari ne-am obicinuit să le vedem la noi, și sus și jos, de zeci de ani încoace, acolo o organizare serioasă a țării pe diferitele domnii este absolut imposibilă.

3. *Munca cinstită.* Timpul e bani, și fiecare la locul lui, sunt cele două axiome, care prin aplicarea lor au făcut din Englezi cel mai puternic și mai ordonat popor. La noi din nenorocire, materialismul, în special din ultimul deceniu, a luat o proporție atât de îngrijitoare; mijloacele de îmbogățire pe căi lăaturalnice au devenit atât de frecvente, în cât aceasta a 3 a condițiune pentru noi este tot atât de indispensabilă ca și primele două.

Materialismul a ajuns să domine la noi întreaga viață, întreaga societate în prejudiciul oricărei educații sufletești mai înalte. Puterea banului a ajuns să împiedice pe alocurea orice efort, să întunece orice manifestare a calităților intelectuale. Și când vitelul de aur suprimă orice sentiment mai superior, când el acaparează inima și sufletul numai pentru a se putea satisface plăceri personale și deșarte, atunci puterea banului intră în epoca decăderii de pe timpul Romanilor, atunci aristocrația banilor nemunciți sau însușiți, nu mai sunt începuturi, ci simptome de sfârșituri.

Transformări fundamentale a suferit viața noastră. Lux până la risipă, sus, unde valoarea banului muncit e mai puțin

cunoscută; lux ce s'a răspândit ca ori ce lucru rău, cu repeziciune în toate straturile populațiunii, speculațiunii la toate clasele de mijloc; luptă de îmbogățire cât mai repede, luptă din care ori ce sentiment mai înalt a eșit atrofiat, iar jos la orașe la clasa săracă, la clasa cu lefuri fixe, mizerie tot mai mare pe măsură cu scumpirea traiului. Cel mai mare bun al omului este când examenul zilnic al activității și conștiinței lui, îi dă dreptul să meargă cu fruntea sus.

Pericolul muncii necinstite nu constă numai în slăbirea fondului moral, și în anarhia ce amenință a se ivi în organizarea unei țări când o parte din locuitori nu mai știu să facă deosebirea între ce e al meu și ce e al tău, dar și în faptul, că dacă munca necinstită predomină și la organele de Stat, fie ele mari sau mici, atunci aceste organe nu vor lucra în interesul dezvoltării țării decât atât cât interesul lor personal nu suferă; nu vor desvolta altă activitate decât cea care le permite sau le înlesnește însușiri de bani; nu vor lua alte măsuri decât acelea care prin complicarea lor, le înlesnesc să-și ascundă faptele și departe de a se gândi la problemele mari, ele nu sunt preocupate decât de ideea de îmbogățire.

4. A patra condițiune pe care găsim necesar a o semnală, este înlesnirea ce trebuie făcută elementelor capabile să ia parte la afacerile politice.

Afirmațiunea răspândită de unii interesați că «n'am avea oameni» este o legendă ce nu rezistă. Din contră în sânul populațiunii românești, în colibele țărănilor noștri, găsim tezaur de virtuți și talente, cari ca și diamantele, nu au nevoie decât să fie cioplite pentruca ele să strălucească cu toată puterea în conducerea și dezvoltarea țării. N'a fost nevoie decât de o instrucție sumară și de o armă perfecționată pentruca din poporul nostru să iasă eroii dela Mărășești. Fericite, voi mamelor, care i-ați lăptat.

Când însă în mod aproape oligarhic se desemnează anume număr sau chiar

anume persoane îndrituite să ia parte la afacerile publice, sau să fie scoase la iveală, ridicându-se supapa pentru ele și închi-zându-se în schimb pentru alții. orcât de muncitori și de merituosi ar fi, atunci este firesc, că dacă alegerea n'a fost fericită, să ne găsim la un moment dat în lipsă de oameni, aceasta însă nu din vina poporului român atât de darnic înzestrat.

De sigur că votul universal, introdus de Constituantă, va face drum elementelor capabile. Să nu ne facem însă iluzii că înainte de 10 - 15 ani, votul universal să dea roadele așteptate.

Până atunci cred că ar fi o inițiativă fericită măsura ca la fiecare an 1—3 din cei mai buni copii țărani, absolvenți ai școlii primare, din fiecare comună rurală, — prin depunerea și de examene — să fie ajutați prin un mijloc sau altul să apară la lumină fiind aduși cu timpul în situația care să le permită a lua parte la conducerea țării și a lucra rodnic pentru dezvoltarea ei. Dacă s'ar fi adoptat mai de mult acest sistem, câte forțe nu s'ar fi pus în serviciul țării, și iarăși câte talente din cauza organizației noastre sociale defectuoase nu se pierd în mod inutil pentru țară.

Iată cele 4 mari principii care trebuie să ne călăuzească după război, dacă vrem să trăim românește și să murim români pe pământul românesc.

Parastasul eroilor români

Sentimentul de adâncă pietate și recunoștință față cu eroii neamului, a vitejilor cari prin jertfa de sine au hotărât atât de mult înfăptuirea idealului național a strâns Dumineca toată lumea românească din Sibiu în catedrală. Au venit *generalisimul Moșoiu* cu generalii *Panaiteșcu* și *Dabija* și întreg corpul ofițeresc, premierul ardelean *Maniu* cu consiliul dirigent român.

La sfârșitul liturghiei protopopul Dr. I. Stroia azistat de preoții miitari *Serafim*,

FOIȘOARA

Unitatea națională

— Constatări istorice —

Adunarea națională din 1 Decembrie 1918 dela Alba-Iulia a întregit hotarele firești ale neamului românesc.

Potopul de lacrimi și de sânge, jertfele fără număr, aduse în curgerea veacurilor au pregătit izbândă adevărului și a dreptății, și prăbușirea minciunii și a prigonirii...

Profetul timpurilor de astăzi, istoricul Nicolae Bălcescu, în cartea sa plină de adevăr și poezie, *Istoria românilor sub Mihai Viteazul*, arată în lumina faptelor năzuințele de unificare ale românilor într'un singur stat.

Nimic nu este mai actual, decât o citire în această evanghelie a neamului.

Eată ce spune Bălcescu (p. 220 și u.):

Timpul viforos al veacului de mijloc împărțise pământul românesc în trei țări: Transilvania cu Banatul, Moldova și țara Românească; dar în inimile tuturor românilor rămase neștearsă tradiția unui trai comun și dorința d'a-l înființa din nou.

În acele timpuri grele ale năvălirii barbarilor, în două rânduri țara Românească și Moldova se pustiiă, locuitorii trăgându-se la munte și în Ardeal, de unde, când barbarii deșertară

locurile, ei se reîntoarseră sub domnii lor, la vechele lor vetre.

Dar multă vreme încă, până la 1467, domnii țării Românești păstrară stăpânire peste ducatele *Omlașului*, *Făgărașului* și *Radna* în Transilvania, precum și domnii Moldovei stăpâni mai multă vreme ducatul *Maramureșului*.

Intâmplările ținuse aceste țări, Transilvania, țara Românească și Moldova, singure, isolate, libere, între împărăția Turcească, Ungaria și Polonia, care toate amenințau cotropirea lor. Era dar firesc lucru ca ori-care din voevozii acestor trei țări se simțea în putere, să caute a le uni într'un singur stat și astfel a reîntemeia vechiul regat al Daciei.

Dacă vedem această idee intrând adesea în capul domnilor ungurești din Ardeal, cu atât mai mult ea trebuia să intre în capul celor mari voevози români, cari se inspirară de simțământul național al românilor.

Naționalitatea, deși nu avea atunci acea caracter reflectiv și ideal ce a dobândit în zilele noastre, dar era mult mai întinsă și mai puternică, ca simțământ. Toți istoricii veacului de mijloc se miră de puterea cu care românii își păstrează obiceiurile romane și simțimintele lor naționale, trăind în mijlocul barbarilor, fără a se amesteca cu dânșii. «Țin ei de ocară, — zice Tomasi, autor contimporum cu Mihai-Vodă — numirea de valah, nevoind o fi chemați alt-

fel decât *români* și glorificându-se că se trag din Romani».

Mircea cel bătrân fu cel d'întâi domn român, care se luptă pentru *unitatea națională*. Voi să cuprindă Transilvania și ațată un război cu Sigismund, regele Ungariei, care dete pas Turcilor a se amesteca și a sili pe Mircea la 1393, de a se declara vasal al lui Baiazid. Apoi Mircea își întoarse armele asupra acestuia și, după ce cuprinse Moldova și o răpi dela Iuga-Vodă, reclamă moștenirea împărăției româno-bulgare de la Turci și-și întinse stăpânirea până la Balcani.¹ Dar isprava acestor silințe ale marelui Mircea fură până în urmă întemeierea suveranității turcești asupra țării.

Ștefan-cel-mare al Moldovei călcă pe pașurile lui, coprinse țara Românească pe care o putu ținea și trase prin acestea asupra și furia Turcilor. Apoi el dobândește în proprietatea dela învinsul său dela Peatra, vestitul rege român al Ungariei, Matei Corvin, *cetatea de Balta* și *Ciceul* din Transilvania. Acest dar mai târziu silește pe un urmaș din osul lui, pe Petru Rareș, a se amesteca în trebile *Transilvaniei* și a voi să cuprindă această țară; dar cade și el jertfă acestor ambiții naționale.

¹ Ca dovadă vom cita titlul ce poartă Mircea-Vodă în documentele rămase dela dânșul în care el se zice: «Domn al amânduror laturile Dunării până în marea Neagră, Voivod al Ungro-Valachiei, duce al *Amlașului* și *Făgărașului*, și al cetății Drestiorul (Silistra) stăpânitor».

V. Debu și diaconul Dr. Gh. Comșa, servesc parastasul pentru odihna sufletelor soldaților români căzuți pe câmpiile de luptă și în deosebi ai acelor eroi cari au căzut în luptele din jurul Sibiului. Preotul militar Serafim ține cuvântarea de psalmodiare a virtuților ostașului român.

În fața catedralei așteptă batalionul de vânători în ținuta demnă de însemnătatea momentului iar un pluton e împodobit cu coroane de brad pentru încoronarea morminților acelor viteji români cari își dorm somnul de veci în cimiterul militar de aici.

Steagurile bisericesti, praporii fac începutul perigringului de pietate și sub falfăirea lor se înșirue preoți înalți, frunțașii armatei române, conducătorii politici ai neamului, corul seminarial și toată lumea românească.

La cimiter în fața capelei se rostesc rugăciunile pentru odihna sufletelor de eroi, iar generalul de divizie Baron de Boier fericește în cuvinte alese pe cei ce au luptat vitejește și au murit pentru izbândirea neamului, pentru întruparea idealului național.

O frumoasă cunună de laurii verzi cu treicolorul național se depune pe morminții acelor cari în luptele crâncene date pentru desrobirea noastră în jurul Sibiului și-au vărsat sângele inimii.

Muzica militară cântă duios la poarta cimiterului iar corul seminarial le cântă la capătul «în veci pomenirea lor».

Da, în veci i vom pomeni cu sfințenie și vii vor fi numele lor din veac în veac.

Mulțămită

Domnul Ioan Grecu originar din Săliște, comerciant în Făgăraș, a binevoit a contribui la spesele pentru tipărirea broșurei «Un mănunchiu din păcatele sistemului prăbușit», — cu suma de 200, zi două sute coroane, — pentru care faptă îi exprim pe calea aceasta mulțămită.

Sibiu, 28 Decembrie 1918.

Nicolae Ivan,
asesor consistorial.

Cu cât însă această idee dobânda mar-tiri mai mari, cu cât ea costa mai mult pe români, cu atât, după caracterul lor stăruitor, țin-neau ei mai mult la dânsa.

În zilele lui Despot-Vodă (1572) din Moldova, ale acestui svânturatic de geniu, se zicea în popor că trei îngeri se arătase domnului în vis, în dimineața Crăciunului, cu coroane de aur, prorocind că el va stăpâni curând peste Moldova, țara Românească și Transilvania.

Marea idee a Unității naționale era dar pe acele vremuri un simțământ popular; în ochii poporului, ea era aceea ce este și astăzi, adică un drept și o datorie, singurul mijloc d'a se mântui de sub stăpânirea străinilor, d'a intra în întregimea drepturilor sale și d'a le păstra nevătămate de băntuirea dușmanilor.

Spre a o realiza, ce trebuia oare? O sa-bie românească puternică. Românii acum gă-siră aceasta. În capul țării românești sta un domn român, tânăr, îndrăsnit, ambițios, cu minte înaltă, cu inima aprinsă spre fapte vitejești, ve-stit și meșter în războaie; el se inspiră de sim-țământul nației, se aprinse de această idee a regenerării naționale și, cu puternica lui vo-înță, hotărâ a nu pregeta până la moarte întru îndeplinirea ei. Împrejurările politice îi fură fa-voritoare și deschiseră un câmp întins ambiției lui celei mari.

Mârșăvie

Cu ce fel de arme luptă ungerii. — Incer-cări desnădăjduite

Unul dintre abonații noștri ne trimite trei «manifeste» — foi volante — ce se răspândesc mai ales la sate pentru a zăpăci mintile oame-nilor și a-i face să creadă că stăpânirea ungu-rească nu vrea alt ceva, decât binele și fericirea noastră, și nu mai gândește nici decât să ne prigonească și jăfuească.

Mijloacele, folosite de unguri pentru a-și lăți minciunile și a face rău neamului românesc, sânt dintre cele mai urâte.

Eată ce ne scrie abonatul nostru cu data de 2 Ianuarie 1919: «Vă fac cunoscut, că cu Nrul 147 din 31 Dec. 1918 al ziarului *Telegraful Român* am primit aici alăturatele 3 bucăți ma-nifeste, care nici de cum nu m'au bucurat.

«Vă rog să binevoiti a mă înștiința, dacă dela redacție s'au pachetat acestea? Sau să-mi explicați: Cum s'au trimis asemenea manifeste, otrăvitoare pentru noi?

«Mărtori, că acele trei bucăți manifeste au fost pachetate în gazetă, am pe parohul co-munei și comandantul gardei sătești».

(Urmează subscrierea).

Va să zică: O mișelie în toată forma. Ma-nifestele, fără nici un nume, se vără pe ascuns în gazete românești, se înmânează abonaților, ca și când ar fi trimise din partea ziarelor noastre...

Aducem cazul la cunoștința celor în drept, pentru a luă măsurile potrivite și a descoperi pe păcătoșii lași, — cari nu pot să fie în alt loc, decât la poște sau pe tren.

Știrile zilei

Cătră Suverani. Cabinetului civil dela Cartea Regală, București. Ziarul «Tele-graful Român» din Sibiu aduce din pri-lejul anului nou sentimentele de adâncă supunere și de sincer devotament marilor Suverani ai tuturor Românilor.

(ss) Enea Hodoș, Dr. Nicolae Regman.

De anul nou aducem urări de bine tuturor cititorilor noștri din Româ-nia Mare.

Numărul proxim al ziarului nostru apare Vineri.

Din redacție. Ziarul nostru, care cu numărul de față intră în anul al 67-lea de ex-istență, apare de-aici înainte în formatul cel mai răspândit al gazetelor ardelenesti.

Scăpând de piedecile «supravegherii» foștilor procurori, redactorii acestui organ vestesc neln-cătușafi adevărul, așa cum cere deplina dreptate și buna cuviință.

Rugăm onorații abonați să ne acorde, în acest scop, și mai departe binevoitorul lor sprijin, ca să putem tipări numere de 6 și 8 pagini, afară de suplimentele zilelor importante. Cel ce dă, lui își dă.

Hotărârea adunării naționale săsești. În 10 l. c. la ora 11 înainte de amiază s'a prezentat delegația sașilor, alcătuită de dnii Adolf Schuller, Dr. Rudolf Schuller, Rudolf Brandsch și Dr. Artur Polony, la consiliul dirigent român, pentru a-i înmâna hotărârea adusă în 8 Ianuarie în adunarea națională săsească ținută la Mediaș. Președintele consiliului național săsesc, parohul Sibiului A. Schuller, a rostit câteva călduroase cuvinte, cărora li-a răspuns prezi-dentul consiliului dirigent, dl Maniu, cu aceeaș căldură, asigurând poporul săsesc că va fi împăr-tășit de toate drepturile necesare pentru de-svoltarea și propășirea sa.

Delegațiunea adunării naționale săsești va plecă în săptămâna aceasta la București, pentru a prezenta hotărârea dela Mediaș Măiestății Sale Regelui Ferdinand I și guvernului din București.

Conferența Dlui colonel-veterinar Moga. După patru ani de sugrumare sufletească ni-a fost dat eri Duminecă pentru prima oară să ne

vedem adunați în sala festivă dela Asociațiune pentru a ne desfăta și cultiva și inima și min-tea. Ușile ruginite în țâțani s'au deschis larg și publicul românesc din Sibiu a alergat dornic de literatura și cântarea artistică românească.

A cântat asemenea pentru prima dată după 4 ani corul Reiniunii de muzică acum sub con-ducerea talentatului cântăreț de operă Ionel Crișan. Colindele au avut atâta fineță și gin-gășie, încât îți părea la unele pianissime că vin din alte locuri, asemenea și Imnul regal și Stru-gurel bătut de piatră au fost cântate cu multă artă.

A vorbit Dl președinte A. Bârsean despre zilele grele ale sibienilor în cursul celor doi ani din urmă, despre valurile de desnădejde și mai apoi de însuflețită încredere în viitorul neamu-lui. — Conferențianul Dl colonel-veterinar Moga a espus liber viața și faptele lui Mihnea cel rău și ale Doamnei Chiajna.

† Iuliu Herbay. Din Arad primim trista știre despre moartea secretarului la banca «Transil-vania» Iuliu Herbay. În mormântarea i s'a făcut Luni în 6 l. c. II deplânge o numeroasă familie, fiice și frați. Odihnească în pace!

Știre ziaristică. Din Oradea-mare ni se trimite primul număr al unui organ poporal, redactat pe înțelesul săteanului român, și purtând numele de *Tribuna Bihorului*. Editor și redactor este părintele Gh. Tulbure, cunoscut ca bun mănuitor al condeiului. *Tribuna Bihorului* apare în fiecare Duminecă și costă 5 coroane pe un pătrar de an. Redacția și administrația: Oradea mare, Piața Széchenyi 5.

A murit Hertling. Din Bavaria se vestește moartea fostului cancelar imperial german, Hert-ling. Bătrânul om de stat ocupase locul lui Beth-mann-Hollweg, fără a izbuti să scape de înrăurirea cercurilor militare, care au produs ne-norocirea Germaniei. Hertling moare în etate de 76 de ani.

Aviz. Dl general, comandantul trupelor a dat ordin ca toate cererile adresate de dife-rite persoane pentru a li se îngădui să rămână în Sibiu, să fie primite la comanduire, iar nu trimise acestui comandament.

Oprire. E strict interzis să se dea pușcături în seara de anul nou. Cine va nesocoti acest ordin, va fi aspru pedepsit.

Comandantul Pieței Sibiu.

Cătră poporul românesc. Sub acest titlu a publicat Sfatul național românesc din Oradea mare o curtică, scrisă de dl Gh. Tulbure, cu menirea să deștepte mințea și să întărească ini-mile sătenilor în contra vestitorilor minciñoși, cari pe bani grei primiți dela stăpânirile ungu-rești lucrează în satele noastre cu gândul pă-cătos să le prostească, și să le abată dela dru-mul ce duce cătră România Mare, și cu vorbe frumoase să le câștige dragostea pentru țara ungurească, ajunsă din păcatele ei în doaga morții. Doritorii d'a se lumina, n'au decât să citească sus pomenita cărticică.

Teatre în Sibiu

Cinematograful Orașului. Piața Hermann. Directoară: D-na M. Scholtess.

Zilnic două reprezentații.

Inceputul la: ora 5 $\frac{1}{2}$ 7 $\frac{1}{2}$ seara.

Duminea și în serbătoare trei reprezentații la ora: 3 $\frac{1}{2}$ 5 $\frac{1}{2}$ 7 $\frac{1}{2}$ seara.

Direcția dorește onoratului public: An nou fericit!

Cinematograful Apollo. Strada Schevis. Directoară: Dna Emil Toth.

An nou fericit dorește onoratului public: Direcțiunea.

Zilnic interesante reprezentații.

Inceputul la: ora 7 seara.

Posta redacției

Dlul G. Popa în P. Negreșit, este o mare mișelie la mijloc. «Manifestele» acelea au fost puse pe ascuns în ziar. Vom cerceta lucrul. Apostolii minciñoși sânt ușor de recunoscut: ei nu subscriu manifestele, se tem să-și arate numele, și nu îndrăznesc să spună nici măcar tipog-rafia, unde-și scot hârtiuțele, prin care ar voi să pă-călească pe români. Dar a trecut baba... Hârtiuțele sânt bune — de foc. Cele trimise le păstrăm la muzeu.

Nr. 11550,918 Epitr.

Publicațiune

Consistorul arhidiecezan dă în arândă pe timpul dela 1/14 Febr. până la 18/31 Dec. 1919 grădina, — arător și fânaț — din strada Schewis Nr. 21, pe calea licitațiunei publice, ce se va ținea în 18/31 Ian. 1919 la 3 ore d. a., în cancelaria Consistorului arhidiecezan (strada Măcelarilor Nr. 32) parter, la stânga.

Până la acest termin se primesc și oferte în scris, sigilate și provăzute cu timbru de 1 cor., cari oferte sunt a se adresa Consistorului arhidiecezan, cu indicarea: «Ofert pentru esarândarea grădinei din strada Schewis Nr. 21».

Prețul de strigare este 1000 cor., și licitanții înainte de începerea licitațiunei au să depună vadiu de 100 cor. la mâna asesorului consistorial Pantaleon Lucuța, însărcinat cu ținerea licitațiunei.

Despre condițiile, de licitare se pot primi informațiuni tot dela numitul asesor consistorial, până la ziua de licitare.

Rezultatul licitațiunei devine obligator numai după aprobarea Consistorului.

Sibiu, din ședința Consistorului arhidiecezan, ținută la 21 Decembrie 1918.

Consistorul arhidiecezan.

Nr. 11244 Epitr.

Publicațiune

Consistorul arhidiecezan dă în arândă pe timpul dela 1/14 Februarie până la 18/31 Decembrie 1919:

a) Livadia dela maierul al II-lea din strada Șurii-mici;

b) Locul arător și livadia de lângă calea ferată și livadia profesorului Schuller, și

c) Un șopron de fân din curtea maierului din strada Neppendorf, toate proprietatea «Fondului cultural Alexandru Lebu», pe calea licitațiunii publice, ce se va ținea în 18/31 Ianuarie 1919 la 3 ore d. a., în cancelaria Consistorului arhidiecezan (strada Măcelarilor Nr. 32) parter, la stânga.

Până la acest termin se primesc și oferte în scris, sigilate și provăzute cu timbru de 1 cor., cari oferte sunt a se adresa Consistorului arhidiecezan, cu indicarea: Ofert pentru esarândarea realităților «Fondului cultural Alexandru Lebu».

Prețul de strigare este 1324 cor., și licitanții înainte de începerea licitațiunei au să depună vadiu de 134 cor. la mâna asesorului consistorial Pantaleon Lucuța, însărcinat cu ținerea licitațiunei.

Despre condițiile de licitare se pot primi informațiuni tot dela numitul asesor consistorial, până la ziua de licitare.

Rezultatul licitațiunei devine obligator numai după aprobarea Consistorului.

Sibiu, din ședința Consistorului arhidiecezan, ținută la 21 Decembrie 1918.

Consistorul arhidiecezan.

Instrucțiune în limba germană

Gramatică. Conversațiune. Informațiuni la Administrația acestui ziar.

Redactor responsabil: Dr. Nicolae Regman.

(328) 1—10

Ernest Hajdu, zugrav artistic

de firme, decorator pictor de biserici și po-lăitor. — Sibiu, Str. Cisnădiei Nr. 31.

Ciorapi pentru reparat

cu prețul de 1 cor. 80 fil, se primesc în : : prăvălia de mărfuri pentru turiști : :
FRIEDMANN, Sibiu, Str. Gușteriții 9.

Se caută mai multe

domnișoare inteligente române

pentru oficiul de biuro. Salar ca și la stat și drept de pensiune. — Informații mai deaproape se dau la comanda gării din : : loc, între orele 10—12 a. m. la : :

1—3 (332)

Locotenentul Vlaicu.

M. Z. 47/1919

(330) 1—1

Hotel de arândat

Hotelul orășenesc «La leul de aur» din Sebeșul săsesc se va da în arândă pe timp de 6 ani și se poate lua numai decât în primire.

Esarândarea hotelului se face prin licitațiune publică, care va avea loc în 20 Ianuarie a. c., la orele 10 a. m., la magistratul orășenesc. Prețul de estimare face 4000 cor., vadiul 400 cor. Oferte în scris provăzute cu vadiul necesar se primesc până la începerea licitațiunei verbale. Condițiunile de licitare se pot afla la magistratul orășenesc.

Sebeșul-săsesc, la 8 Ianuarie 1919.

Magistratul orășenesc.

Deschidere de prăvălie

Sub numirea de „Societatea sibiană de transport Bedeus și companion H. G. T.” (Hermanstädter-Transport-Gesellschaft, Bedeus und Genosse) s'a înființat cu începutul lui Ianuarie o întreprindere de transport, care deocamdată, până când va fi circulația trenurilor regulată, a aranjat pe liniile Sibiu—Turnu-Roșu, peste Sadu și Veștem, Sibiu—Sighișoara, peste Mediaș. Sibiu—Sighișoara, peste Agnita. Sibiu—Alba-Iulia, peste Sebeșul-săsesc. Sibiu—Ocna. Sibiu—Rășinar și Poplaca. Sibiu—Făgăraș, peste Avrig, o circulație regulată de automobile de povară. Afară de circulația pe aceste linii, preia societatea transporte la gară și dela gară, desvagonări, mutări, etc. și va servi prin aceasta trebuințele industriașilor și meseriașilor, ca și acele ale particularilor. Toate comisiunile sunt a se adresa către

Societatea sibiană de transport
Bedeus & Companion
Sibiu, Piața mare 3—5, Telefon nr. 322.

Publicațiune

Divizia 2 de vânători cumpără orce cantități de grâu, făină, păpușoi (curuz) fasole, mazăre, mălai, orz, ovăs și fân plătind costul lor imediat.

Prețul după învoială

Predarea se va face ori la Sibiu, ori la gara cea mai apropiată de locul unde se află produsele.

Ofertele scrise sau vorbite se pot adresa la:

(323) 3—10

Comandantul Diviziei 2 de Vânători
în localul Școalei de Cadeți din Sibiu.

Nr. 3289/918 Pret.

(323) 1—3

Concurs

Pentru posturile de medic ale cercurilor sanitare Nocrich și Hosman, cari cercuri se țin de pretura din Nocrich com. Sibiu, se escrie prin aceasta concurs.

De cercul sanitar al Nocrichului se țin comunele: Nocrich, Alțina, Bendorf, Chirpăr, Tichindeal și Vurpodul; de cercul Hosmanului comunele: Marpod, Hosman, Illimbav, Săsăuș, Nucet, Fofeldea și Cornățelul.

Emolumentele împreunate cu aceste posturi sânt: 1600 cor. plată fixă, 1100 cor. ajutor la speșele de drum, 300 cor. pentru locuință și venitele fixate prin lege.

Concurenții au să-și aștearnă cererile instruate conform legii din 1908: XXXVIII, § 7, până în 20 Ianuarie subsemnatului.

Cunoașterea limbii românești și nemțești e neapărat de lipsă.

Nocrich, în 5 Ianuarie 1919.

Prim-pretorul cercual concediat:

Mild,

pretor cercual.

1—3 (323)

O domnișoară

care posedă în vorbit și scris limba română și germană și știe scrie la mașină angajază imediat Agenția Telegrafică DACIA.

La «Librăria arhidiecezană» din Sibiu—

: : Nagyszeben se află de vânzare : :

Brazde în ogorul lui Hristos

de

Dr. Ștefan Cioroianu.

Prețul unui exemplar 6 Coroane, plus porto postal recomandat 1 Cor.

A apărut și se află de vânzare la
Librăria arhidiecezană:

Despre caritatea creștinească.

Trei predici

de

Abatele Metodiu Zavoral.

Prețul: 30 fileri plus 10 fileri porto.

Se vinde pentru scopuri culturale-filantropice.

Editura și tiparul tipografiei arhidiecezane.